

Μαριάννα Τζιαντζή

Κάποτε πολλοί απεχθάνονταν τη χούντα για τη φρικαλέα αισθητική της, την κουτοπονηριά της, τις απαγορεύσεις που επέβαλλε στην καθημερινότητα των πολιτών, ιδίως των νέων. Ήταν το πρώτο βήμα για την πολιτικοποίηση και –σε πολλές περιπτώσεις– για την αντίσταση. Σήμερα η κυβέρνηση ακολουθεί παρόμοιο δρόμο.

Συχνά η βία συνυπάρχει με τη γελοιότητα. Τρανή απόδειξη η δικτατορία της 21ης Απριλίου με τους παραληρηματικούς λόγους του Παπαδόπουλου, τις αρχαιόπληκτες γιορτές στο Καλλιμάρμαρο, ακόμα και τα ελαφρολαϊκά σαχλοτράγουδα της περιόδου ή τις πατριωτικές κινηματογραφικές υπερπαραγωγές του Τζέιμς Πάρις.

Σήμερα η βία της εξουσίας συνδυάζεται με το ενδυματολογικό ντιζάιν των κυριών που κατέχουν υπουργικό θώκο, με τα καλοραμμένα κοστούμια του Γεωργιάδη και του Βορίδη, με το ενίοτε κάζουαλ ντύσιμο του Μητσοτάκη, συνδυάζεται με την καλοχτενισμένη βαρβαρότητα και τις δωδεκάποντες γόβες των κυριών που παρουσιάζουν τα δελτία ειδήσεων.

Συνδυάζεται με το αρυτίδωτο πρόσωπο της Γιάννας Αγγελοπούλου η οποία δεν συμβιβάζεται με τίποτα λιγότερο από τη θέση της προέδρου στο επίσημο διορισμένο ιερατείο για τα 200 χρόνια από το 1821.

Συνδυάζεται με τη σοφία ενός Μπογδάνου και με τα «γλυκά» λογάκια ενός Βορίδη που υπερασπίζεται την «αναγκαστικότητα» του ξύλου.

Συνδυάζεται με το θράσος και την άγνοια, όπως π.χ. με τον ισχυρισμό της υφυπουργού Εργασίας ότι αυτοί που αντιστάθηκαν στη χούντα ήταν οι «ψυχικά νοσούντες» ενώ προφανώς οι σώφρονες ήταν εκείνοι που πριν 46 χρόνια έστειλαν τα τανκς εναντίον τους.

Και οι καλοχτενισμένοι σύγχρονοι βάρβαροι φτάνουν στο σημείο να βλέπουν τα πενιχρά ευρήματα της αστυνομίας στην ΑΣΟΕΕ ίσα κι όμοια με τα «όπλα στα οποία έχει πρόσβαση ο στρατός της Συρίας». Αν είχαν βρει κάποιο σουγιάδακι, θα μιλούσαν για τα γιαταγάνια με τα οποία ο ISIS αποκεφαλίζει on camera τους αιχμαλώτους του;

Και μόνο η επίσημη αστυνομική φωτογραφία των μπουκαλιών από το «εργοστάσιο μολότοφ» είναι για γέλια. Πάνω στα μαρμάρινα σκαλιά της ΑΣΟΕΕ κάποιος έχει παρατάξει ακριβώς δεκατρία (13) μπουκάλια από σκληρά ποτά (βότκα, ουίσκι) και από ανόμιες μάρκες, σημάδι ότι δεν έγινε μαζική προμήθεια. Συριακά όπλα ημιτελή, αφού δεν βρέθηκαν ούτε στουπιά ούτε καύσιμη ύλη. Τι είδους μολότοφ ήταν αυτές που θα έπεφταν στα κεφάλια των δικαίων; Και πώς θα χωρούσαν τέτοια ογκώδη μπουκάλια στα σακίδια των επίδοξων καταστροφέων;

Οι θριαμβευτικές επιδείξεις των ευρημάτων στα ιδιωτικά και τα κρατικά κανάλια θυμίζουν τα σκηνοθετημένα τηλεοπτικά πλάνα που προβλήθηκαν την επομένη της 17ης Νοέμβρη του '73 από τη χουντική τηλεόραση και έδειχναν τις καταστροφές που είχαν προξενήσει οι φοιτητές στο κτίριο του Πολυτεχνείου, αποφεύγοντας βέβαια να δείξουν την πύλη που τσάκισε το τανκς ή το εγκαταλειμμένο ιατρείο που είχε στηθεί στο κτίριο της Αρχιτεκτονικής, όταν οι τάβλες των σχεδιαστηρίων μετατράπηκαν σε φορεία για τη μεταφορά των τραυματιών. Δεν έδειξαν ματωμένους επιδέσμους, δεν μίλησαν για ασθενοφόρα που εμποδίζονταν να πλησιάσουν στο «σημείο».

Η βία της εξουσίας συνδυάζεται με την καλοχτενισμένη βαρβαρότητα, το θράσος και την ιστορική άγνοια

Κάποτε πολλοί απεχθάνονταν τη χούντα για τη φρικαλέα αισθητική της, την κουτοπονηριά της, τις απαγορεύσεις που επέβαλλε στην καθημερινότητα των πολιτών, ιδίως των νέων. Ήταν το πρώτο βήμα για την πολιτικοποίηση και, σε πολλές περιπτώσεις, για την αντίσταση. Σήμερα η αστυνομία μπουκάρει σε καφετέριες και κλαμπ, εξευτελίζει νεαρούς αφισκοκολλητές γυμνώνοντάς τους, στήνει καρτέρι σε φοιτητές έξω από τα σπίτια τους, ενώ πάνοπλοι αστυνομικοί είναι εγκατεστημένοι στους σταθμούς του μετρό και του Ηλεκτρικού. Και όλα αυτά δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά. Είναι η επίσημη κυβερνητική γραμμή που έχει την αντανάκλασή της και σε ένα κομμάτι της κοινωνίας. Στα Διαβατά κάποιοι «γραφικοί», όπως χαρακτηρίστηκαν, οργάνωσαν μπάρμπεκιου με χοιρινά σουβλάκια και μπίρες για να δείξουν στους πρόσφυγες πόσο ανεπιθύμητοι είναι. Όπως πριν τρία χρόνια, κάποιοι ομοϊδεάτες τους είχαν ρίξει γουρουνοκεφαλές σε ένα πρώην στρατόπεδο στη

Σκύδρα, ώστε να «μολύνουν» τον χώρο και να μη χρησιμοποιηθεί για την εγκατάσταση προσφύγων.

Το κλίμα που καλλιεργεί η κυβέρνηση, ιδίως ενόψει της πορείας του Πολυτεχνείου βαθμιαία θα στραφεί εναντίον της κι ας δείχνουν οι δημοσκοπήσεις ότι η πλειονότητα των πολιτών θεωρεί σωστούς τους μέχρι τώρα κυβερνητικούς χειρισμούς. Κάποτε, στην εποχή της «κανονικότητας» και μετά την κατάρρευση του «διπολικού κόσμου», μιλούσαμε για τον εχθρό χωρίς πρόσωπο – σε αντίθεση με τα χρόνια της δικτατορίας που ο εχθρός είχε άμεσα αναγνωρίσιμο πρόσωπο, τη στρατοκρατία, την αμερικανοκρατία. Σήμερα, τουλάχιστον για το πιο ανήσυχο κομμάτι της νεολαίας, ο εχθρός αποκτά πρόσωπο. Καλοντυμένο, καλοχτενισμένο, βάρβαρο κι επικίνδυνο. Και τα Πολυτεχνεία του 21ου αιώνα ίσως τον περιμένουν στη γωνία.

Πηγή: **PRIN**